

[Glistrup]

hvad vi har af overflødige ting i Danmark: Væk! I skraldebøtten med det! Intet genbrug! Og så skal der være store, fede, mægtige, massive skattenedsættelser, så store, at vi ikke har nogen arbejdsløse tilbage i løbet af mindre end seks måneder. Det er den måde, man gør det på.

Det, vi i virkeligheden burde diskutere i dag, når vi skal finde løsningen på dette spørgsmål, er: Hvordan er de mest effektive ned sættelser af skatten? Der må vi se i øjnene, at når lønomkostningerne skal falde, så bliver der et vist socialt problem for dem, der har lønindtægter, særlig for dem, der har små lønindtægter.

Derfor er den rigtigste måde – det er den også af andre grunde, af administrative og mange andre – at forhøje den skattefri bundgrænse, hvad Fremskridtspartiet så mange gange foreslået. Lad os her og nu forhøje den skattefri bundgrænse til 48.000 kr. og så gå videre til 60.000 kr. om et år, 75.000 kr. om to år osv., indtil vi har fået den arbejdsløshedsskabende indkomstskat – for det er indkomstskatten, der skaber arbejdsløshed her i Danmark – totalt udryddet.

Så enkelt er det, og sådan skal det ske, og så opnår vi det, hr. Nyrup Rasmussen efterlyste: at vi samtidig får has på både valutagælden og på arbejdsløsheden.

Økonomiministeren var tilfreds med, at vi har mindre udlandsgæld i år, end vi havde for to år siden, eller hvad det var for noget. Jamen altså, det er forfærdeligt, at vi har underskud på betalingsbalancen. Vi skal have et kæmpeoverskud på betalingsbalancen. Efter 28 års misregimente af dette land, også vedrørende betalingsbalancen, skal vi have overskud, og det får vi ved at sætte den million arbejdsløse, vi har i Danmark, i effektivt arbejde mindst otte timer om dagen i mindst 200 dage om året, meget gerne endnu mere, så vi kan få den valutagæld tilbagebetalt hurtigst muligt med et fuldt beskæftiget samfund. Det er let at gennemføre, hvis bare man vælger de rigtige tiltag.

Socialdemokratiet vælger i sin dagsorden det helt forkerte. Hvis Socialdemokratiets dagsorden blev gennemført, ville den ene million arbejdsløse være blevet til to millioner i løbet af 4-5 år.

Man taler om, at arbejdsmarkedets organisationer skal ind i billedet, altså de mennesker, der ødelægger beskæftigelsen i Danmark. Man

taler om en »aktiv, samlet indsats« og »aktiv arbejdsmarkedspolitik«. Det betyder i Socialdemokratiets sprog: Større offentlige udgifter, og det vil sige større skatter, og det vil sige større arbejdsløshed.

Derfor, hvis Folketinget som resultat af denne debat vil afskaffe arbejdsløsheden, er der én eneste måde, nemlig at stemme ja til det dagsordensforslag, jeg nu på Fremskridtspartiets vegne skal fremsætte:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at store forhøjelser af den skattefri bundgrænse år efter år er hovedmidlet til den reallønsfremgang og omkostningsnedsættelse, som alene kan fjerne arbejdsløsheden og valutagælden.

Tinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 5).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Jørgen Estrup (RV):

Det er unægtelig en trist udvikling, vi har været vidne til på arbejdsmarkedet i det meste af 1988: En stigende ledighed, sæsonkorrigeret vel omkring de 25.000 i stigning eller ca. 10 pct., og stigningen fortsætter, i hvert fald tilsyneladende, nogen tid endnu, sådan at vi vel kan vente at nå omkring 260.000 eller mere i løbet af 1989 som gennemsnit.

Samtidig – og det er det ubehagelige – må vi konstatere et stort set stagnerende underskud på betalingsbalancen af størrelsesordenen 16-17 mia. kr., et betalingsbalanceunderskud, som vi nu har været vidne til i mere end 25 år, en høj ledighed, som vi i 1989 passerer 15-årsgrænsen for, samtidig med at vi alle lever videre på luksusklassen. Jeg ved ikke, om »Guinness Book of Records« har et landeafsnit, men jeg tror snart, vi vil være kvalificerede under stikordet »Virkelighedsflugt«.

De to balanceproblemer er det karakteristiske for dansk økonomi, når man ser det over et længere tidsperspektiv. Og summen er desværre ikke blevet mindre.